

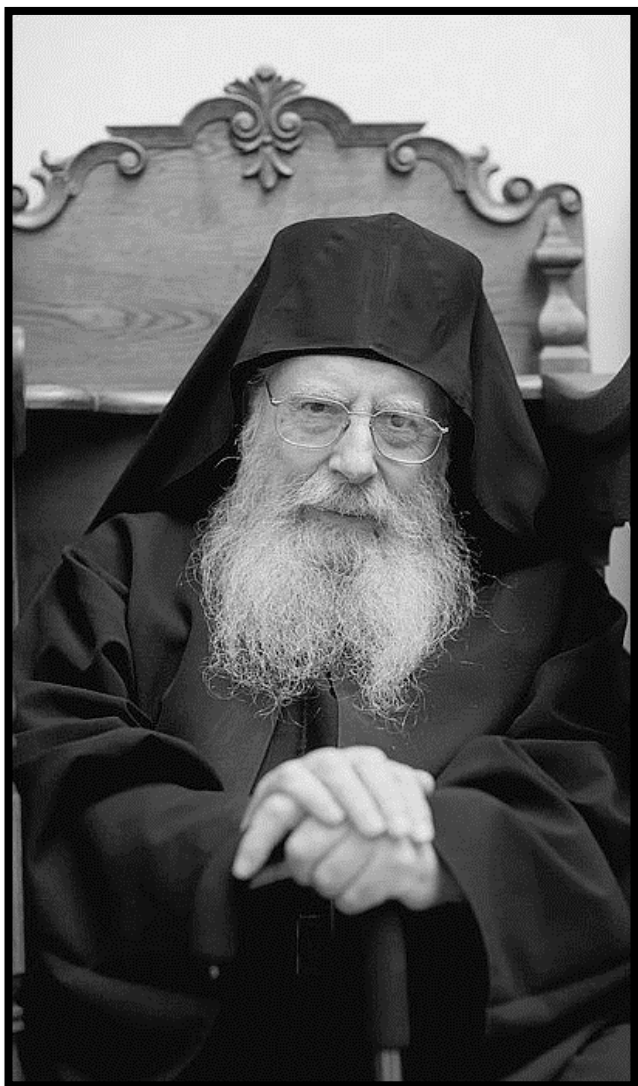
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

*Să nu vinzi nimic din taină, nici pentru muștrări, nici pentru laude.
E mai bine să nu fii nimic, decât să fii eroul altora. Ține-te de înger și vezi-ți de treabă!*

– Părintele Arsenie Papacioc

Nr. **237** / 21 ianuarie 2018

PĂRINTELE
PLACIDE DESEILLE

1926 - 2018

EFORT ȘI CONLUCRARE

Trebuie să alungăm departe de noi gândul că Sfânta Împărtășanie ar putea rodi înlăuntrul nostru de la sine, că nu ar conta modul în care ne pregătim să o primim sau dacă ne pregătim să o primim, modul în care avem grijă să-i îngăduim să rodească în noi.

Nu, nici cuvântul lui Dumnezeu (pe care îl citim în Evanghelii sau îl ascultăm), nici harul lui Dumnezeu pe care îl primim prin Sfânta Împărtășanie nu pot rodi în noi decât în funcție de strădania și de conlucrarea noastră. Desigur, harul lui Dumnezeu ne ajută și să ne pregătim cum trebuie, să ne străduim să împlinim condițiile necesare unei bune pregătiri, pentru ca apoi el să poată spori înlăuntrul nostru. Însă nimic nu se împlinește fără efortul nostru și trebuie să fim întru totul conștienți de aceasta.

Fără strădania și conlucrarea noastră, fără o bună pregătire, putem să ne împărtășim de nenumărate ori și vreme

îndelungată, dar fără să sporim duhovnicește, fără să facem vreun progres, fără ca viața noastră să devină mai evanghelică, fără ca aceste învățături ale Domnului să-și manifeste roadele în viața noastră.

Fragment din predica la pilda semănătorului, **Placide Deseille**, *Cununa binecuvântată a anului creștin*, Ed. Doxologia, 2015, pemptousia.ro

SFÂNTUL PAISIE VELICICOVSKI 1722 - 1794

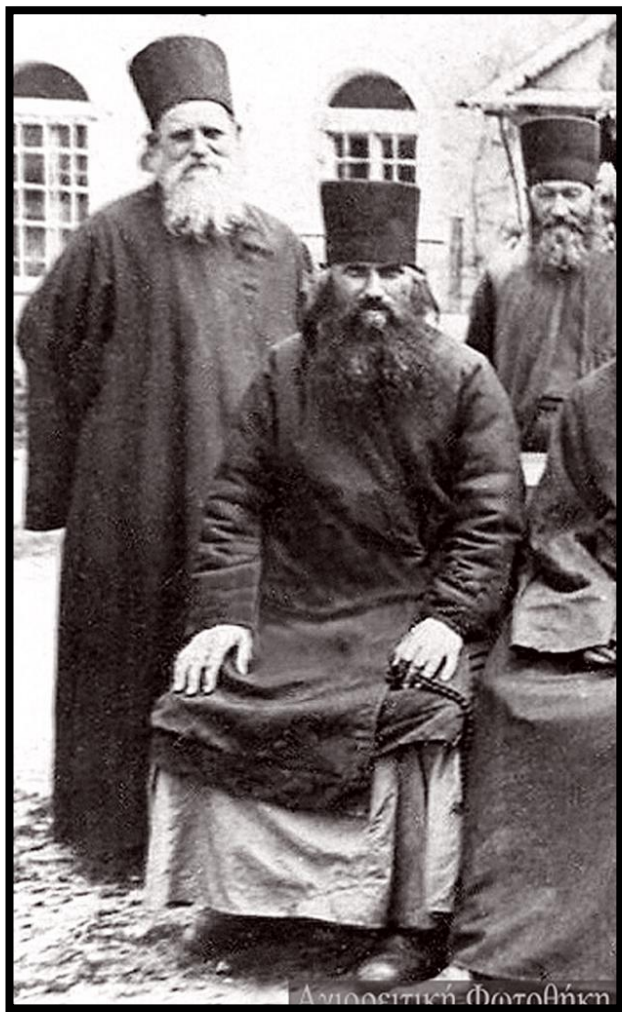
CUM SĂ DEOSEBIM LUCRAREA LUI DUMNEZEU DE LUCRAREA POTRIVNICULUI

Întrebare: De ce trebuie să cunoaștem voia lui Dumnezeu sau ispita vrăjmașului și de ce, când se întâmplă un lucru bun, care e îndoielnic, unul te îndeamnă să-l faci, iar altul, dimpotrivă, te împiedică să-l faci?

Dușmanul are deprinderea de a ascunde adevărul și de a amesteca binele cu răul. Dar de ce trebuie să cunoaștem adevărul? Voia lui Dumnezeu în toate intențiile noastre este bună, de încredere și evidentă. Nu numai în lucrul nostru bun, ci și în fărădelegile noastre Dumnezeu îndelung rabdă și așteaptă pocăința noastră. Dar de ce

să cunoaștem lucrarea vrăjmașului. De obicei vrăjmașul ne împiedică și ne îndepărtează de la lucrul bun. Totuși, dacă în ceva, care pare a fi bun în exterior, mintea noastră se tulbură, alungă frica de Dumnezeu și distruge liniștea astfel încât inima se îmbolnăvește fără cauză, mintea care răătăcește, știe că aceasta este lucrarea potrivnicului și atacul lui. Vrăjmașul este ispititorul și tulburătorul minții în toate intențiile noastre. Nici starea inimii noastre nu trebuie să o credem întru totul, ci, chibzuind cu folos, vom vedea dacă există lipsă de bunăvoință. Când mintea noastră este legată de vrăjmaș prin gânduri și tristețe, atunci trebuie să renunțăm cu desăvârșire la orice gând și judecată, deoarece noi nu vom cunoaște adevărul până când mintea nu se va purifica prin rugăciune. Atunci gândurile, ca o apă tulbure se mișcă în minte sau ca un nor hoinăresc, iar sentimentele față de toate nu mai pot fi simțite. De aceea, dorind să cunoaștem adevărul, nu ne dedicăm unui timp lung de rugăciune fierbinte și de lucruri folositoare. În timpul rugăciunii vrăjmașul nu poate ascunde adevărul, astfel încât el nu mai are putere; așa poți verifica adevărata credință în ceea ce faci. Slavă Dumnezeului nostru în veci. Amin.

Sursa: *Patericul de la Optina. Învățăturile Cuviosului Stareț Paisie din Moldova*, Editura Sophia

SFÂNTUL SILUAN ATHONITUL

1866 - 1938

CUM PUTEM ȘTI VOIA LUI DUMNEZEU?

Părintele Siluan l-a întrebat pe Egumen (arhimandritul Misail, bărbat duhovnicesc, către care binevoia și pe care vădit îl ocrotea Dumnezeu):

– Cum poate ști monahul voia lui Dumnezeu?

– Cel dintâi al meu cuvânt el trebuie să-l primească drept voia lui Dumnezeu. Cine va face astfel, peste acela va odihni harul lui Dumnezeu;

dar dacă cineva mi se împotrivește, eu, ca om, mă dau la o parte.

Cuvântul Egumenului Misail se înțelege precum urmează:

Duhovnicul, odată întrebat, caută prin rugăciune îndrumare de la Dumnezeu dar, om fiind, răspunde în măsura propriei credințe, după cuvântul apostolului Pavel: «*Noi credem, pentru aceea și grăim*» (2 Cor. 4: 13), însă «*în parte cunoaștem, și în parte prorocim*» (1 Cor. 13: 9). În năzuința sa de a nu greși, el însuși, sfătuind sau dând povață, se știe a fi sub judecata lui Dumnezeu, și deci de cum întâlnește împotrivire, sau măcar o lăuntrică mișcare de primire din partea celui ce întreabă, nu îndrăznește a stăruia asupra cuvântului său, nu cutează a-l întări ca fiind expresia voii lui Dumnezeu, ci «*ca om, se dă la o parte*».

O astfel de conștiință era foarte vădită în viața Egumenului Misail. Odată l-a chemat la sine pe un monah începător, Părintele S. (este vorba de Părintele Sofronie, căruia i se ceruse să învețe limba greacă – n. tr.), și i-a încredințat o ascultare grea și anevoioasă. Începătorul a primit-o fără pregetare și, făcând metania cuvenită, se îndreptă către ușă. Dintr-o dată Egumenul îl chemă înapoi. Începătorul se opri. Cu capul înclinat în piept, Egumenul îi spune liniștit, dar apăsător:

– Părinte S., nu uita: Dumnezeu de două ori nu judecă; așadar, câtă vreme vei face ceva în ascultare mie, eu sunt cel care voi fi judecat de

Dumnezeu, iar tu ești slobod de povara răspunderii.

Dacă cineva se împotriva fie și într-o mică măsură la ceea ce-i încredința ori povățuia Egumenul Misail, acest nevoitor plin de bărbăție, lăsând la o parte însemnătatea dregătoriei sale administrative, de obicei răspundea: «Fie, faceți cum voiți», și nu-și mai repeta cuvântul. Și Starețul Siluan așijderea, dacă întâmpina împotrivire, de îndată tăcea.

De ce așa? Pentru că, pe de-o parte, Duhul lui Dumnezeu nu rabdă nici silnicie, nici pricire; pe de altă parte, voia lui Dumnezeu este un lucru mult prea mareț. În cuvântul

duhovnicului, care întotdeauna poartă pecetea relativismului, ea nu poate încăpea, nu își poate primi desăvârșita expresie, și numai cel ce primește cuvântul ca fiind plăcut lui Dumnezeu, fără a-l supune propriei judecăți, sau, cum adesea se zice, «fără împotrivire», acela a aflat adevărata cale, căci el cu adevărat crede că «*la Dumnezeu toate sunt cu putință*» (Mt. 19: 26).

Iată calea credinței, știută și întărită de experiența de veacuri a Bisericii.

Sursa: **Arhimandritul Sofronie, Cuviosul Siluan Athonitul**, traducere din limba rusă Ierom. Rafail (Noica), editura Reîntregirea, Alba Iulia – 2009

PROGRAMUL LITURGIC

Martți <i>23 ianuarie</i>	18:00	Sfântul Maslu
Vineri <i>26 ianuarie</i>	18:00	Paraclisul Maicii Domnului
Sâmbătă <i>27 ianuarie</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → <i>Aducerea moaștelor Sfântului Ierarh Ioan Gură de Aur</i>
	18:00	Vecernia
Duminică <i>28 ianuarie</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → <i>Duminica Vameșului și a Fariseului</i>

Programul liturgic poate suferi modificări. Pentru a fi la curent cu ultima variantă vă rugăm să vă abonați la buletinul online sau să verificați site-ul nostru: **sfantul-ilie.ro**.

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București